

Какъ мислишь *ти*, Симоне? Царствѣ на земята отъ кои взематъ данѣкъ или биръ? отъ своитѣ ли синове, или отъ чужденцитѣ? (26) Казва му Петръ: Отъ чужденцитѣ. Рече му Исусъ: Като е тѣй, синоветѣ сѣ свободни. (27) Но за да ги не съблазнишь, иди на морето и хвърли въдице, и първата риба която се закачи, вземни я, и като разтвориш устата ѝ ще намѣриш единъ статуръ; земи го и дай имъ го за мене и за тебе.

ГЛАВА 18.

«Въ онова врѣме дойдохъ ученицитѣ при Исуса, и казвахъ: Кой е най голѣмъ въ царството небесно? (2) А Исусъ повика едно дѣте та го постави посрѣдъ тѣхъ, (3) и рече: Истина ви казвамъ: «Ако се не обърнете и бъдете като дѣцата, нѣма да влѣзете въ царството небесно. (4) И тѣй, който смири себе си като това дѣте, той е най голѣмъ въ царството небесно. (5) И който приеме едно таквоя дѣте въ мое име, мене приема. (6) А който съблазни едного отъ тѣзи малкитѣ които вѣрватъ въ мене, за него по добръ би било да се окачеше на вратѣ му камикъ воденичнитъ, и да потъвше въ дълбинитѣ на морето.

(7) Горко на свѣтитѣ отъ съблазнитѣ! Защото неизбежно съблазнитѣ ще дойдатъ; жено горко на оногоя чловѣка чрѣзъ когото съблазнитѣ дохожда! (8) И ако ти съблазнява раката ти или ногата ти, отсѣчи ги и хвърли ги отъ себе си; по добръ ти е да влѣзешъ въ животътъ хромъ или клосентъ, а не съ двѣ рацѣ и съ двѣ нозѣ да бъдешъ хвърленъ въ вѣчнитъ огнь. (9) И ако ти съблазнява око то, извади го и хвърли го отъ себе си; по добръ ти е съ едно око да влѣзешъ въ животътъ, а не да имашъ двѣ очи и да бъдешъ хвърленъ въ пылътъ огненный.

(10) Гледайте да не прѣзрите едного отъ тѣзи малкитѣ; защото ви казвамъ че «ангелитѣ въ на небеса винаги гледатъ лицето на Отца моего който е на небеса. (11) Защото «Синъ Человѣчески дойде да спасе погнѣлато. (12) «Какъ ви се вижда? Ако нѣкой си чловѣкъ има сто овци, и се изгуби една отъ тѣхъ, не остави ли деветдесетѣ и деветъ на горитѣ, и отхожда да търси изгубената? (13) И ако се случи да я намѣри, истина ви казвамъ че се радва за нея повече нежели за деветдесетѣ и деветъ неизгубени. (14) Така не е по волята на Отца вашего който е на небеса да погине еднатъ отъ тѣзи малкитѣ.

(15) «А ако ти съгрѣши братъ ти, иди и обличи го между тебе и него самичкѣ. Ако тя послуша, «снечелил си брата си; (16) но ако тя не послуша, земи съ себе си още едного или двама, «за да се подтвърди всяка дума чрѣзъ устата на двама или трима свѣдѣтели. (17) Ако ли ги не послуша, кажи това на църквата; че ако и църквата не послуша, «нека ти бъде като язычникъ и митаръ.

(18) Истина ви казвамъ: «Каквото вържете на земята, вързано ще бъде на небото; и каквото развържете на земята, развързано ще бъде на небото. (19) «Накъ ви казвамъ че двама отъ васъ ако се съгласятъ на земята за всяко нѣщо което би да попросятъ, «ще имъ бъде отъ Отца моего който е на небеса; (20) защото дѣто сѣ двама или трима събрали въ мое име, тамъ съмъ азъ посрѣдъ тѣхъ.

(21) Тогазъ пристъпи Петръ при него, и рече: Господи, до колко пѣти, ако ми съгрѣши братъ ми, да му прощавамъ? «до седмъ пѣти ли? (22) Казва му Исусъ: Не ти казвамъ до седмъ пѣти, «а до седмъ десетъ пѣти по седмъ. (23) За това царството небесно е уподобено на чловѣкъ царъ,

а Мар. 9; 33. Лука 9; 46. 22; 24. б Псал. 131; 2. Гл. 19; 14. Мар. 10; 14. Лука 18; 16. 1 Кор. 14; 20. 1 Пет. 2; 2. г Гл. 20; 27. 23; 11. г Гл. 10; 42. Лука 9; 48. д Мар. 9; 42. Лука

17; 1, 2. а Лука 17; 1. 1 Кор. 11; 19. ж Гл. 26; 24. г Гл. 5; 29. 30. 12. 3. и Псал. 34; 7. Зах. 13; 7. Евр. 1; 14. i Ест. 1; 14. Лука 1; 19.

ж Лука 9; 56. 19; 10. Иоан. 3; 17. 12; 47. а Лука 15; 4. м Лев. 19; 17. Лука 17; 3. н Як. 5; 20. 1 Пет. 3; 1. о Втор. 17; 6. 19; 15. Иоан. 8; 17. 2 Кор. 13; 1. Евр. 10; 29.

л Рим. 16; 17. 1 Кор. 5; 9. 2 Сол. 3; 6, 14. 2 Иоан. 10. р Гл. 16; 19. Иоан. 20; 23. 1 Кор. 5; 4. с Гл. 5; 24. т 1 Иоан. 3; 22. 5; 14. у Лука 17; 4. ф Гл. 6; 14. Мар. 11; 25. Кол. 3; 13.